

ЂОРЂО СЛАДОЈЕ

НЕ СПУШТАЈ ПОГЛЕД

Рајку

Кад опет одеш тамо
У наше горе сиње
И брда намрштена
Где гракћу привиђења
У плъуску месечине –
Не спуштај поглед
На похарани замак
И на то што у замку
Несретна браћа чине
Крштена и некрштена

Држи се врхова модрих
Где увек помало снежи –
Орловог кука Машћа
Височице и Прења
Лелије и Трескаћа
Све тамо до Морина
До Хума и Вележи

Не спуштај поглед велим –

А за којима жуди
Слепо ће срце наћи
У облацима белим
У лакој родној груди
И цркви зимзеленој

Где ветар опело држи
И прислужују ласте
А гавран опрост даје

Само не спуштај поглед –

На замак зачаран бедом
Из које туга светли
Из ње дивизма расте
И тиња самотиња
А ти не спуштај поглед
И то што шапће – дођи
Не питај шта је
Кад опет одеш тамо